

[Kirsten Jacobsen]

synes også, at det er lidt sløjt, og det er ærlig talt også lidt synd for boligministeren, at forslaget her skal være det første, der skal behandles i hans ministertid.

Det er sløjt, fordi det nu er fjerde gang, vi behandler boligpakken, enten forlænger den eller ændrer den. Hver eneste gang har alle været enige om, at det er krisehjælp. Det er stadig væk krisehjælp, og det er sørgeligt, at regeringen ikke har villet medvirke til langvarige, permanente løsninger for boligejerne. Regeringen har kun været villig i nogle varme sommermåneder eller i en ophedet valgkamp, og hver gang har statsministeren skudt ballonerne ned, og det, der er blevet tilbage, er en ny omgang krisehjælp. Fremskridtspartiet synes, det er for dårligt.

Fremskridtspartiet anmeldte allerede her i efteråret en forespørgselsdebat, hvor vi bad regeringen komme med initiativer til langsigtede og permanente løsninger, og jeg kan oplyse boligministeren om, at den forespørgsel er indleveret igen i dag, så i løbet af ganske kort tid får vi altså lejlighed til at debattere de langsigtede og permanente løsninger, og det kan ikke nytte noget, at man vil krybe udenom.

Fremskridtspartiet medvirker gerne til at forlænge boligpakken, men for vores skyld behøver den ikke at blive forlænget et halvt år.

Den skal nemlig ikke forlænges én dag længere, end det tager at lave nogle ordentlige, permanente løsninger, og vi behøver ikke 6 måneder for at finde ud af det. Men det betyder naturligvis ikke, at vi med en ny boligminister vil sige: Jamen det skal altså ske i løbet af 2 måneder; vi siger bare, at det burde kunne ske meget hurtigere.

Vi vil da også gerne være med til at finansiere det, det koster, men lad det så også være sagt, som andre har sagt før mig, at det har jo været vældig dyrt, og det bliver endnu dyrere, og det, vi har gjort, det er, når alt kommer til alt, at hjælpe folk med at flytte. Nu er det på sin plads at bruge de penge, man kan afse, til at få folk til at blive boende, og derfor er det andre elementer, der skal ind i billedet.

Jeg kan ikke forstå den del af forslaget, som går ud på, at det nu ikke længere er nødvendigt at sætte restancerne eller en kunstig restanceandel bag den del, man omprioriterer. Det var ganske umuligt at få gennemført, da vi lavede det første gang. Jeg ved ikke, hvad det er, der

har gjort det muligt nu, det kan jo skyldes, at vi har fået en ny boligminister, men jeg vil i hvert fald gerne have en forklaring på det i Boligudvalget.

Og så vil jeg gerne sige, at for Fremskridtspartiet handler det altså om, at vi nu får sikret dem, som er værst truet og hele tiden skulle have haft den bedste hjælp, nemlig de tvangsauktionstruede. Det er dem, som indtil nu har fået dårligst hjælp, det er dér, det har været en fiasko. Inden dette lovforslag bliver forlænget her i Folketinget, må vi som politikere sikre os, at den politiske målsætning om at hjælpe disse mennesker også er opfyldt. Vi må altså sikre os, at kreditforeningerne ikke bare stikker en kæp i hjulet hver eneste gang.

Vi må sikre os, at den frivillige forhandling, der nu skal til med efterstående panthavere, ikke gør, at forslaget så ikke kan løses ad den vej. De ting må vi i hvert fald have helt klarhed over, inden vi sætter forlængelsen i gang, og jeg håber, at ministeren vil fabrikere nogle gode forklaringer.

I øvrigt vil vi medvirke til en hurtig, men også grundig udvalgsbehandling.

Og lad mig til allersidst nævne en ting, der mangler i forslaget, nemlig at man med det samme havde medtaget stempelfrihed ved skift af kreditforeninger. Hvis det teknisk kan lade sig gøre, skal jeg love ministeren, at jeg skal fabrikere dette ændringsforslag.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget, som vi behandler i dag, drejer sig om følgende ting: en forlængelse af perioden, hvori overdragelse af ejerbolig er fritaget for stempelafgift, med 6 måneder, en forlængelse af ansøgningsfristen for omprioritering af tvangsauktionstruede ejendomme og fristen for låneudbetaling med 6 måneder, og at de 30-årige mix-lån gøres permanente ved ejerskifte, og at omkostninger kan lånefinansieres.

Boligpakken, som forlænges i dag, er og bliver en lappeløsning. De danske boligejere har i årevis sukket efter at få noget permanent på dette område. Jeg kan ikke lade være med at spørge boligministeren, om vi ikke snart skal til at holde op med at føre boligpolitik ved at vedtage pakker hver tredje eller hver sjette måned. Boligmarkedet ønsker love, så man kan købe og sælge uden at være nervøs for, om der sker det ene eller det andet.